

Sygn. akt. **II K 441/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności oskarżyciela skarbowego Urzędu Skarbowego w G. W. K.

po rozpoznaniu dnia 08-12-2016 r., 26-01-2017 r., 13-02-2017 r.,

sprawy karnej A. P. s. J. i P. zd. Kozik, ur. (...) w G., PESEL (...), zam. (...)-(...) U. 135

oskarżonemu o to, że:

prowadząc działalność gospodarczą (...) w zakresie usług budowlanych z siedzibą w U. nierzetelnie prowadził księgi podatkowe dla celów podatku dochodowego oraz podatku VAT, zaniżył przychód oraz należny podatek VAT i dochodowy przez nieujęcie w podatkowej księdze przychodów i rozchodów i rejestrze sprzedaży VAT faktur o numerach (...) z dnia 31.12.2014 r. na łączną kwotę netto 100783,50 zł dokumentujących wykonane usługi budowlane, a następnie te nierzetelne dane zawarł w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu PIT-36L za 2014 r. złożonym w dniu 14.09.2015 r. do Urzędu Skarbowego w G. oraz w deklaracji podatkowej VAT-7 za grudzień 2014 r. złożonej w dniu 26.01.2015 r. do Urzędu Skarbowego w G. przez co uszczuplił należność publicznoprawną w podatku dochodowym w kwocie 19148,00 zł oraz w podatku VAT w kwocie (...),00 i naraził na uszczuplenie w kwocie 6293,00 zł

tj. o przest. skarbowe z art. 56§2 kks w zw. z art. 56§1 kks oraz art. 61§1 kks przy zast. art. 7§1 kks

uznaje osk. A. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 56§2 kks w zw. z art. 56§1 kks i art. 61§1 kks w zw. z art. 7§1 kks i za to na mocy art. 56§2 kks w zw. z art. 7§2 kks

skazuje

I. osk. A. P. na karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych,-

II. na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks zasądza od osk. A. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 210 (dwieście dziesięć) złotych,-

Sygn. akt II K 441/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 lutego 2017 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny.

A. P. prowadzi od dnia 1 stycznia 2014 r. działalność gospodarczą w zakresie usług budowlanych pod nazwą (...) A. P. z siedzibą w U.. Nie zatrudnia pracowników a usługi świadczy osobiście lub przy wykorzystaniu podwykonawców. W prowadzeniu księgowości firmy (...) pomaga jego konkubina B. S., która jest księgową.

W 2014 r. A. P. prowadził jako podwykonawca prace budowlane dla firmy (...) z M.. Podwykonawcy A. P. wystawili faktury na całość prac, które zostały zakończone do końca 2014 r. i zaakceptowane przez A. P., jednak nie otrzymał on od firmy (...) protokołów końcowych tylko protokoły wykonanych prac datowane na dzień 31 grudnia 2014 r., na podstawie których wystawił w dniu 31 grudnia 2014 r. dwie faktury: o numerach (...) na kwotę netto 41710,15 zł oraz (...) na kwotę netto 59073,35 zł, czyli na łączną kwotę netto 100783,50 zł. Faktury wypełniła na podstawie przedłożonych przez A. P. protokołów wykonanych prac B. P., natomiast A. P. podpisał faktury.

A. P. nie ujął w podatkowej księdze przychodów i rozchodów oraz rejestrze sprzedaży VAT dwóch faktur o numerach (...) z dnia 31 grudnia 2014 r. na łączną kwotę 100783,50 zł dokumentujących wykonane usługi budowlane, przez co zaniżył przychód oraz należny podatek VAT i podatek dochodowy. A. P. nie wykazał pełnych kwot wynikających z umów na roboty budowlane, następnie dane te zawarł w deklaracji podatkowej VAT-7 za grudzień 2014 r., którą złożył w dniu 26 stycznia 2015 r. do Urzędu Skarbowego w G. oraz w zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu PIT-36L za 2014 r., które złożył w dniu 14 września 2015 r.

Urząd Skarbowy w G. stwierdził na podstawie złożonych deklaracji podatkowych rozbieżności między wykazanymi kosztami a udokumentowanymi przychodami, tj. za niski przychód w stosunku do kosztów czyli wypłaconego podwykonawcom wynagrodzenia za usługi budowlane.

Z tego powodu Naczelnik Urzędu Skarbowego w G. przeprowadził kontrolę w firmie (...) z siedzibą w U. w zakresie wywiązywania się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz podatku od towarów i usług. Kontrolę przeprowadzili pracownicy Urzędu Skarbowego w G., starszy komisarz skarbowy P. Ś. oraz komisarz skarbowy J. S.. Kontrola została przeprowadzona w siedzibie i miejscu przechowywania dokumentacji firmy (...), tj. w U..

Kontrola rozpoczęła się w dniu 7 października 2015 r. i trwała 6 dni (tj. 7, 8 i 15 października oraz 4, 13 i 25 listopada 2015 r.). Zakresem kontroli objęto podatek dochodowy w wysokości 19% pobierany od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej za okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. Skontrolowano podatkową księgę przychodów i rozchodów, dokumenty dotyczące sprzedaży, zakupów materiałów i kosztów oraz zeznanie PIT-36L za 2014 r. Zeznanie to początkowo zostało złożone na druku PIT-36 za 2014 r. złożonym w dniu 29 kwietnia 2014 r. a następnie w dniu 14 września 2015 r. A. P. złożył korektę na druku PIT-36L. W zakresie przychodów skontrolowano również umowy na roboty budowlane oraz zlecenia. Łączne przychody firmy wykazane w księdze wynosiły 864491,15 zł i zostały zaniżone o kwotę 100783,50 zł. Kontrolujący przedstawili wyliczenie dochodu i podatku dochodowego po korekcie, że dochód A. P. po korekcie wyniósł 149 367,80 zł, natomiast do przypisu i zapłaty pozostał podatek dochodowy w kwocie 19148,00 zł.

Kontrola firmy (...) została poszerzona o podatek VAT. W dniu 26 listopada 2015 r. rozpoczęto kontrolę, która trwała 3 dni (tj. 26 i 27 listopada oraz 1 grudnia 2015 r.) Zakresem kontroli objęto podatek od towarów i usług (VAT) za miesiąc grudzień 2014 r. Skontrolowano księgi podatkowe: księgę przychodów i rozchodów, rejestr sprzedaży i zakupów VAT, dokumenty dotyczące sprzedaży, zakupów materiałów i kosztów działalności oraz zeznanie VAT-7 za grudzień 2014 r. złożone przez A. P. w dniu 26 stycznia 2015 r. do Urzędu Skarbowego w G..

Podatnik wykazał podatek VAT należny 90243,00 zł natomiast kontrolujący wykazali kwotę 113423,00 zł. A. P. zaniżył podatek należny o kwotę 23180,20 zł.

W związku z ustaleniami dokonanymi na podstawie badania ksiąg kontrolujący stwierdzili, że księgi podatkowe w zakresie przychodów za 2014 r. oraz rejestr sprzedaży za miesiąc grudzień 2014 r. są nierzetelne w zakresie podstaw opodatkowania oraz podatku należnego i nie mogą być uznane za dowód tego, co wynika z zawartych w nich zapisach.

W dniu 25 listopada 2015 r. podatnik A. P. przedstawił dwie faktury z dnia 31 grudnia 2014 r. oraz protokoły wykonanych prac z tego samego dnia. Faktura VAT nr (...) r. z dnia 31 grudnia 2014 r. na kwotę netto 41710,15 zł oraz faktura VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2014 r. na kwotę netto 59073,35 zł dopełniały przychody do kwot pełnej wartości usługi wynikającej z umów i zleceń a nawet je przekraczały. A. P. złożył pisemny wniosek o zaliczenie kwot z tych faktur do rozliczenia za rok 2014 stwierdzając, że nie ujęto tych faktur w rozliczeniu, gdyż nie zostały do dnia 25 listopada 2015 r. zapłacone.

Z kontroli sporządzono dwa protokoły, które w dniu 1 grudnia 2015 r. doręczono A. P..

Na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016 r. przedłożone zostało pismo firmy (...) z dnia 7 grudnia 2016 r. adresowane do (...) A. P., z którego wynika, że faktury o numerach (...) wpłynęły do tej firmy w dniu 1 grudnia 2015 r.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 65/2-68, 79, 30,
- częściowo zeznania świadka B. S. k. 72/2-74,
- zeznania świadka P. Ś. k.77/2-78/2,
- zeznania świadka J. S. k.78/2-79,
- odpis protokołu kontroli podatkowej w zakresie podatku dochodowego za 2014 r. k. 2-5,
- odpis protokołu kontroli w zakresie podatku VAT za grudzień 2014 r. k. 6-9,
- kserokopia oświadczenia oskarżonego k. 10,
- kserokopie faktur nr (...) k. 11,
- kserokopie protokołów potwierdzenia wykonania robót z dnia 31.12.2014 r. k. 12-14,
- korekta deklaracji podatkowej PIT-36L za 2014 r. wraz z uzasadnieniem przyczyn korekty k.15-20,
- korekta deklaracji VAT-7 za grudzień 2014 r. k. 21,
- informacja z (...) k. 22,
- pismo firmy (...) k.64,

Zaległy podatek dochodowy w kwocie 19148,00 zł został zapłacony w całości przez A. P. po upływie terminu wyznaczonego przez Urząd Skarbowy, natomiast na poczet zaległego podatku VAT został zaliczony zwrot podatku VAT.

Dowód:

- kserokopie dowodu wpłaty k.38-39,
- kserokopie not księgowych k.40-42,

Oskarżony A. P. ma 36 lat, rozwiedziony, posiada 3 dzieci na utrzymaniu, prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga dochód w kwocie około 4000 zł, posiada majątek nieruchomy w postaci gruntów rolnych, nie karany.

Dowód:

-dane o karalności k. 34,

-dane o podejrzanym k. 36,

- zaświadczenie o stanie majątkowym k. 37,

Oskarżony **A. P.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i jednocześnie stwierdził, że nie zgadza się z zarzutem oraz wyjaśnił, że po kontroli podatkowej złożył korektę zeznania podatkowego PIT-36 oraz korektę deklaracji VAT-7 za grudzień 2014 r. jednak nie dokonał całej wpłaty podatku wynikającego z korekt, gdyż nie otrzymał do dnia dzisiejszego zapłaty za wystawione faktury. Wyjaśnił również, że zaległy podatek VAT i dochodowy został wpłacony po terminie wyznaczonym przez urząd skarbowy.

Przesłuchiwany na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w 2015 r. miał kontrolę dotyczącą podatku dochodowego za 2014 r. która potem poszerzyła się o kontrolę VAT za grudzień 2014 r., że w trakcie kontroli zapytał kontrolujących o przyczynę i oni odpowiedzieli, że jest za niski dochód w stosunku do kosztów. Dalej wyjaśnił, że powiedział kontrolującym o prowadzonych pracach budowlanych dla firmy (...) w M. jako podwykonawca oraz że przedłożył do kontroli umowy związane z firmą (...) na weryfikację różnicy zapłaconych mu pieniędzy, która nie została zapłacona i nie została też zaksięgowana fakturami z tego tytułu, gdyż nie miał protokołów odbioru. Wyjaśnił, że firma (...) unikała podpisania dwóch protokołów końcowych odbioru i na dzień dzisiejszy nie ma tych protokołów, że posiada tylko protokoły na ilość wykonanych prac, na podstawie których wystawił faktury w grudniu 2015 r. Wyjaśnił również, że doszło do 3 spotkań z firmą (...), gdzie wystawiono protokoły robót budowlanych a on wystawił na ich podstawie dwie faktury nr (...) z datą 2014 r. a to było w roku 2015 r. a zrobił tak, gdyż kontrolujący zasugerowali, żeby faktury wystawić z datą grudzień 2014 r., że tak będzie najlepiej, że on ma wystawić te faktury a firma (...) je zaksięguje, wtedy oskarżony zrobi korekty i na tym będzie koniec kontroli. Dalej wyjaśnił, że w protokole kontroli podatkowej dostał termin 14 dni na zrobienie korekty VAT za grudzień 2014 r. i wyznaczono mu termin płatności podatku VAT i dochodowego, jednak spóźnił się z zapłatą podatku VAT i podatku dochodowego, bo do dnia dzisiejszego nie ma zapłacone za te faktury i nie miał możliwości finansowych. Oskarżony wyjaśnił, że jego sprawa dotyczy niezapłacenia podatku w terminie a został oskarżony za utajenie dochodów i nie rozumie tego. Wyjaśnił, że nie ma dowodów na to, że faktury są wystawione z inną datą niż 31 grudnia 2014 r. gdyż ma tylko pismo firmy (...) potwierdzające, kiedy faktury wpłynęły do tej firmy i prawdopodobnie firma (...) zaksięgowała faktury z datą grudzień 2015 r. Wyjaśnił również, że nie ma dowodów na to, że protokoły robót wykonanych były dostarczone mu w innym terminie niż w roku 2014 r., że nie ma protokołu na zakończenie prac tylko protokoły wykonanych robót, czyli na ilość wykonanej pracy a faktury może wystawić tylko na podstawie protokołu końcowego. Wyjaśnił, że mimo to wystawił te dwie faktury na podstawie protokołów wykonanych robót, gdyż zgodziła się na to firma (...). Wyjaśnił, że nie kwestionował ustaleń kontroli z zakresu podatku dochodowego i podatku VAT i wszystko robił w dobrej wierze. Następnie wyjaśnił, że kontrolujący wiedzieli, że nie ma faktur a sumy wynikały z protokołów robót wykonanych i umów, że również w trakcie przesłuchania w Urzędzie Skarbowym zasugerowano mu, że sprawa nie dotyczy faktur tylko nie zapłacenia w terminie podatku. Dalej wyjaśnił, że faktury faktycznie wystawił w listopadzie 2015 r. Wyjaśnił również, że faktury wypisywała B. S., jego konkubina, która jest księgową. że to kontrolujący doradzili, aby próbował rozmawiać z firmą (...) i powołać się na urząd skarbowy, że może się wystraszy i przyjmie te faktury, że to zadziałało, bo firma (...) zgodziła się na wystawienie faktury mimo braku protokołów końcowych. Na tych dwóch protokołach jest data 31 grudnia 2014 r. i to jest data ich wystawienia. Wyjaśnił, że na podstawie tych dwóch faktur zrobił korektę deklaracji i uiścił podatek dochodowy i VAT z obydwu faktur, że na dzień dzisiejszy jest wszystko zapłacone. Wyjaśnił, że dwa protokoły otrzymał od kierownika w 2015 r. data ich wystawienia była 31 grudnia 2014 r. Protokołów końcowych nie było, gdyż z rozmowy z K. K. (1) z firmy (...) wynikało, że nie może ich wystawić zanim nie dokona odbioru końcowego. Wyjaśnił, że kontrolujący z urzędu skarbowego podpowiedzieli, żeby tak zrobić, żeby

faktury miały daty 31 grudnia 2014 r. i żeby porobić korekty i te korekty zrobił, że zastanawiał się nad tym, żeby faktury wystawić z datą faktyczną czyli listopad 2015 r. i nie miałby problemu, ale panowie z urzędu skarbowego sugerowali, że wtedy przypadnie dochód dla urzędu skarbowego, że będzie musiał to opodatkować i nie będzie mógł tego odzyskać. Dodał, że wszystko robił w dobrej wierze.

Dodatkowo przesłuchany na rozprawie oskarżony wyjaśnił, że zapłacił podatek dochodowy oraz podatek VAT w całości, że do dnia dzisiejszego nie otrzymał pieniędzy od K. K. (1) z tych faktur oraz że to kontrolujący sugerowali, aby się udał do K., żeby ten przyjął faktury z datą do tyłu.

Wyjaśnienia oskarżonego A. P. zasługują na wiarę jedynie częściowo, w szczególności zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym tej części, gdzie wyjaśnił, że po kontroli podatkowej złożył korektę zeznania podatkowego PIT-36 oraz korektę deklaracji VAT-7 za grudzień 2014 r., że nie dokonał całej wpłaty podatku wynikającego z korekt, gdyż nie otrzymał do dnia dzisiejszego zapłaty za wystawione faktury oraz że zaległy podatek VAT i dochodowy został wpłacony po terminie wyznaczonym przez urząd skarbowy. Wiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego, że w 2015 r. miał kontrolę dotyczącą podatku dochodowego oraz podatku VAT, że został poinformowany przez kontrolujących, że przyczyną kontroli jest za niski dochód w stosunku do kosztów, że powiedział o prowadzonych pracach budowlanych dla firmy (...) w M. jako podwykonawca oraz że przedłożył do kontroli umowy związane z firmą (...) na weryfikację różnicy zapłaconych mu pieniędzy. Wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego, że na dzień dzisiejszy nie ma tych protokołów odbioru i posiada tylko protokoły na ilość wykonanych prac. Wyjaśnienia tej treści są zgodne z zeznaniami świadków P. Ś. oraz J. S., którzy przeprowadzali kontrolę w firmie oskarżonego, nadto znajdują potwierdzenie w dokumentacji przedłożonej przez Urząd Skarbowy. Wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego, że faktury wypisywała jego konkubina B. S., która jest księgową, gdyż okoliczność ta została przez B. S. potwierdzona podczas przesłuchania na rozprawie.

W pozostałym istotnym dla sprawy zakresie wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę, jako nieprzekonujące i niezrozumiałe, zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności karnej. W szczególności nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, że wystawił faktury w grudniu 2015 r. a także jego późniejsze stwierdzenie, że faktury faktycznie wystawił jednak w listopadzie 2015 r. Brak jest również innych dowodów potwierdzających, że faktury były faktycznie wystawione w 2015 r., gdyż pismo firmy (...) z M., na które powołuje się oskarżony, potwierdza jedynie, że faktury wpłynęły do tej firmy w dniu 1 grudnia 2015 r. co nie daje podstaw do stwierdzenia, że w tym czasie zostały faktycznie wystawione. Nieprzekonujące są również wyjaśnienia, że doszło do 3 spotkań z firmą (...), gdzie wystawiono protokoły robót budowlanych a on wystawił na ich podstawie dwie faktury nr (...) z datą 31 grudnia 2014 r. i że to było w roku 2015 r. oraz że kontrolujący zasugerowali, żeby faktury o numerach (...) wystawić z datą z grudnia 2014 r., że tak będzie najlepiej, że oskarżony ma wystawić te faktury a firma (...) je zaksięguje, wtedy oskarżony zrobi korekty i na tym będzie koniec kontroli. Wyjaśnienia te są sprzeczne z zeznaniami przeprowadzających kontrolę pracowników Urzędu Skarbowego w G., którzy zgodnie zeznali, że nie sugerowali ani też nie mówili, żeby wystawić faktury z taką datą. Równie niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego, że faktury mógł wystawić tylko na podstawie protokołu końcowego, gdyż z wyjaśnień oskarżonego wynika, że protokołów końcowych nie ma w dalszym ciągu i nawet gdyby przyjąć, że faktury zostały wystawione w 2015 r. to również byłyby wystawione na podstawie protokołów wykonanych robót, a nie protokołów końcowych. Oskarżony niewiarygodnie zeznał, że kontrolujący wiedzieli, że nie ma faktur a sumy wynikały z protokołów robót wykonanych i umów, że również w trakcie przesłuchania w Urzędzie Skarbowym w G. zasugerowano mu, że sprawa nie dotyczy faktur tylko nie zapłacenia w terminie podatku. Oskarżony nieprzekonująco wyjaśnił, że to kontrolujący doradzili, aby próbował rozmawiać z firmą (...) i powołać się na urząd skarbowy, że może się wystraszy i przyjmie te faktury. Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, że kontrolujący z urzędu skarbowego podpowiedzieli, żeby tak zrobić, żeby faktury miały daty 31 grudnia 2014 r. i żeby porobić korekty i oskarżony dlatego te korekty zrobił, że zastanawiał się nad tym, żeby faktury wystawić z datą faktyczną czyli listopad 2015 r. i nie miałby problemu, ale panowie z urzędu skarbowego sugerowali, że wtedy przypadnie dochód dla urzędu skarbowego, że będzie musiał to opodatkować i nie będzie mógł tego odzyskać. Tej treści wyjaśnienia są zupełnie niezrozumiałe. Tak samo należy ocenić wyjaśnienia oskarżonego odnośnie podpisanej umowy z A. w części dotyczącej protokołów końcowych, w których oskarżony stwierdził, że jest „słaby z polonistyki”.

Zeznania świadka **B. S.** częściowo zasługują na wiarę, w szczególności w tej części, gdzie zeznała, że pomaga A. P. w prowadzeniu księgowości, że wypełnia książki i deklaracje podatkowe, gdyż potwierdził to oskarżony w swoich wyjaśnieniach. Na wiarę zasługują zeznania świadka, że w trakcie kontroli urzędnicy dopatrzyli się, że było za dużo wypłaconego wynagrodzenia podwykonawcom za usługi budowlane, czyli były za duże koszty w stosunku do przychodu, co wynika bezspornie z protokołów kontroli podatkowej a także zeznań samych kontrolujących. B. S. wiarygodnie zeznała, że wypełniła faktury nr (...) na podstawie protokołów wykonanych prac i zawartych w nich kwotach, że faktury podpisał A. P., gdyż zeznania tej treści korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego w tym zakresie.

Nie zasługują natomiast na wiarę zeznania tego świadka, że to kontrolerzy urzędu skarbowego zasugerowali oskarżonemu, aby porozmawiać z K. K. (1) z firmy (...) i wystawić faktury z datą 31 grudnia 2014 r. oraz dokonać korekty złożonych dokumentów za 2014 r., gdyż B. S. nie była obecna w trakcie kontroli i w trakcie rozmów oskarżonego z kontrolującymi, natomiast wiedzę w tym zakresie posiada od oskarżonego, nieprzekonujące są tym samym zeznania tego świadka, że na prośbę A. P. wypełniła faktury, których dotyczy postępowanie, w listopadzie 2015 r. a na fakturach tych wpisała daty 31 grudnia 2014 r. oraz że A. P. wielokrotnie starał się o wystawienie protokołu końcowego wykonanych usług i że brak takiego protokołu był powodem, że nie wystawił faktur w 2014 r., gdyż tej treści zeznania mają na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe przez oskarżonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków **P. Ś.** i **J. S.**, pracowników Urzędu Skarbowego w G., którzy przeprowadzali kontrolę w firmie oskarżonego. Zeznania tych świadków są obiektywne, przekonujące i logiczne. Świadkowie ci w sposób obiektywny zeznali na temat czasu, miejsca oraz przyczyn kontroli podatkowej a także podjętych czynności. Z kontroli tej zostały sporządzone protokoły i brak jest podstaw do przyjęcia, aby w protokołach tych kontrolujący podali nieprawdziwe informacje.

Świadek P. Ś. wiarygodnie zeznał, że przyczyną kontroli były rozbieżności między wykazanymi kosztami a udokumentowanymi przychodami, że poprosili A. P. o uzasadnienie tego faktu i podanie powodów. Wiarygodnie zeznał również, że A. P. w trakcie kontroli przedstawił dokumenty potwierdzające osiągnięty przychód, którymi były faktury VAT i protokoły odbiorów z roku 2014 r. że było to niegodne z przepisami, że tych faktur nie wykazał w księdze podatkowej. Świadek szczerze zeznał, że nie było sugestii ani wymogu ze strony kontrolujących, aby oskarżony wystawił faktury na 2014 r., że nic takiego nie mówili oskarżonemu. Przekonujące są zeznania świadka, że gdyby oskarżony nie przedłożył tych faktur to niewykazane przychody zostałyby ustalone w drodze oszacowania na podstawie umów.

Świadek J. S., wiarygodnie zeznał, że w trakcie kontroli ustalono brak pełnego przychodu, co stwierdzono na podstawie umów i prac świadczonych przez podwykonawcę, że w trakcie kontroli A. P. przedstawił faktury oraz protokoły odbioru robót. Świadek szczerze i przekonująco zeznał, że w trakcie kontroli nikt nie sugerował ani nie mówił oskarżonemu, żeby wystawił faktury z datą na 2014 r. Na wiarę zasługują zeznania świadka, że nie był konieczny protokół odbioru robót, wystarczyłyby protokoły potwierdzające wykonanie robót.

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżony A. P. dopuścił się zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 56 §2 kks w zw. z art. 56 §1 kks i art. 61 §1 kks w zw. z art. 7 §1 kks. Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, oskarżony będąc podatnikiem złożył organowi podatkowemu Urzędowi Skarbowemu w G. w dniu 14 września 2015 r. oświadczenie podatkowe PIT-36L za 2014 r. oraz w dniu 26 stycznia 2015 r. deklarację podatkową VAT-7 za grudzień 2014 r. podając w nich nieprawdę, przez co uszczuplił należność publicznoprawną w podatku dochodowym w kwocie 19148 zł oraz podatku VAT w kwocie 16887,00 zł i naraził na uszczuplenie w kwocie 6293,00 zł. Sąd przyjął kwalifikację z §2 tego artykułu, albowiem kwota podatku narażonego na uszczuplenie była malej wartości, tj. w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (zgodnie z art. 53 § 14 kks).

Jednocześnie oskarżony nierzetelnie prowadził księgi podatkowe dla celów podatku dochodowego i podatku VAT w ten sposób, że zaniżył przychód oraz należny podatek VAT i dochodowy przez nieujęcie w podatkowej księdze przychodów i rozchodów i rejestrze sprzedaży VAT dwóch faktur o numerach (...) z dnia 31 grudnia 2014 r. na łączną

kwotę netto 100783,50 zł, które dokumentowały wykonane usługi budowlane, co wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego z art. 61 §1 kks.

Podnieść należy, że nawet gdyby oskarżony A. P. nie przedłożył tych dwóch faktur w trakcie kontroli, zarzut nierzetelnego prowadzenia ksiąg byłby również zasadny, gdyż oskarżony nie wykazał przychodu w pełnej wysokości w stosunku do poniesionych kosztów, co było przyczyną przeprowadzonej kontroli podatkowej.

Uznając oskarżonego A. P. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 §2 kks w zw. z art. 56 §1 kks i art. 61 §1 kks w zw. z art. 7 §1 kks sąd na mocy art. 56 §2 kks w zw. z art. 7 §2 kks skazał go na karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 70 zł.

Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i dolegliwość i sprawi, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.

Wymierzając karę sąd miał na uwadze jako okoliczności łagodzące dotychczasową niekaralność oskarżonego, częściowe przyznanie się do winy oraz uiszczenie zaległych należności publicznoprawnych w całości. Nagminność tego typu przestępstw skarbowych sąd przyjął jako okoliczność obciążającą.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny na kwotę 70 zł, a więc w zasadzie w najniższej wysokości, sąd wziął pod uwagę stosownie do treści art. 23 §3 kks dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.

Na podstawie przepisów powołanych w wyroku sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe.